

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inzerati) se sprejemajo in veljá tristočna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izven nedeelj in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 115.

V Ljubljani, v petek 22. maja 1885.

Letnik XIII.

Čedalje lepše prikazni.

Časnikarska dolžnost nas je vezala že zadnjič omenjati govornice, da hoče v dolenjskih mestih in trgih tudi nemškutarski kandidat dr. Julij Wurzbach poskušati svojo srečo. Reč se nam je zdela neverjetna, ker je nemško-liberalna stranka tolikanj oslabiljena in osamljena, da se pač nikjer ne more nadejati zmage, in da ji še v velikem posestvu žuga nevarnost. Zdaj pa smo se prepričali, da omenjena govornica ni bila prazna; danes namreč smo dobili iz „Novega mesta“ tiskani nemški oklic, s katerim se dr. Julij pl. Wurzbach volilecem dolenjskih mest ponuja za kandidata. Novomeški nemškutarji vidijo namreč žalostno prikazen med narodnimi volilci, katerih eni so za dosedanega poslanca grofa Margherija, eni pa za profesorja Šukljeja, ter hočejo to priliko porabiti, da bi morda s pomočjo nemških volilcev v Kočevju to poslanstvo narodnjakom iz rok izvili in ga pridobili za enega svojih pristašev.

In kaj dr. Wurzbach obeta svojim volilecem? Skoraj da prekosuje še Dunajskega g. profesorja s svojimi obljubami; političnih prepričkov se hoče ogibati in vso svojo delavnost obračati na povzdigo materialnih zadev in na znižanje neprenesljivih bremen; kava in petrolej sta predraga, toraj si bode prizadeval, da se zniža visoka colnina, ki se mora plačevati od teh dveh reči. Dr. Wurzbach toraj ne vé, da je bilo blagostanje našega ljudstva veliko večji, ko po deželi kave sploh še poznali niso, in da se je na slabše obrnilo, odkar mora že vsaka samica vsaki dan imeti svojo kavo. Gledé petroleja pa menda tudi prezira, da hoče z visoko colnino vlada varovati domače pridelke, ker je tudi v našem cesarstvu veliko kamnjenega olja, ki bi pa ne imelo nobene cene, ako bi tuje blago svobodno prihajalo k nam. Sicer so pa že levicariji v državnem zboru prerokovali, kako silno hudo bo prišla povikšana colnina naše prebivalstvo, pa so ostali krivi preroki, ker se kave zdaj nič manj ne popije in petroleja nič manj ne požge, kakor prej.

Tudi za primerno razdelitev bremen se hoče dr. Wurzbach potegovati, vendar pa ne zine nič o tem, kako to doseči hoče.

Z vso silo pa bo delal za dolenjsko železnico, ki jo ljudstvo že 20 let zastonj pričakuje. In kar je g. Šuklje v tej zadevi obetal volilecem, ni še vse nič proti temt, kar obeta dr. Wurzbach. On hoče z vsemi vstavnimi pripomočki delati na to, da se bode ta želja Dolenjcem izpolnila. Kakošni so ti pripomočki, dr. Wurzbach tudi ne omenja, ker bi sicer morda prišel v zadrego. Dr. Wurzbach je liberalce, in bi se brez dvoma oklenil liberalne stranke v državnem zboru; kakor pa kažejo volilna poročila, ostala bo ta stranka tudi v novem državnem zboru v manjšini. Zdaj nam naj pa dr. Wurzbach pové, kaj manjšina pač premore, da bi kaj dosegla, kar bi si ona v glavo vtepla? Ali mar mislite, da bo vlada kar po sili železnice metala za poslance, ki ji pri vsaki priliki nasprotujejo in polena pod noge mečejo? Ako pa cela manjšina nič ne zamore, ako večina tega neče, kar ona tirja, kaj zamore še le en sam poslanec izmed manjšine? Dolenjci bi pač še dolgo in dolgo čakali na železnico, ako bi se samo dr. Wurzbach za njo brigal. Hvala Bogu, da tega ni treba; kranjski državni poslanci, ki so pri večini, so se dovolj potrudili ter so od večine in od vlade dosegli, da bodo začeli to železnico precej bo bin-kostih meriti, in da bo delo tudi brez Wurzbacha dognano in dovršeno.

Pa dr. Wurzbach obeta še lepših reči; on hoče delati na to, da se bo več okrajnih cest uvrstilo med državne ceste! Dr. Wurzbach pač ne vé, kaj obeta! Ko bi ljudem pridigoval, da hoče skrbeti za to, da se okrajne ceste spremené v deželne, bi vsaj kaj mogočega obetal; okrajne ceste pa kar meni nič tebi nič spreminjati v državne ceste, to zamore le človek blebetati, ki ima vse druge za nevedneže in se na tihem v pest smeja, ako so se mu vsedli na limanice.

Toda dr. Wurzbach si še kaj drugega upa; da bi Višnjane pridobil, obeta jim svojo posebno pozornost obračati tudi na to, da se bode okrajna sodnija iz Zatičine preselila v Višnjo goro. Kaj ne, gospod doktor, kadar boste v družbi svojih levicarskih tovarišev s strupenimi napadi in raznimi neopravičenimi pritožbami vladi odbili pobiranje davkov, kadar jo bote s svojimi zgovornimi pajdaši tako hudo zdelali, kakor da bi bila največa hudo-

delnica na svetu, potem pa boste prišli k nji in jo prosili, naj usliši Vašo prošnjo in naj reši od Vas Višnjanom dano obljubo! Ali mar res mislite, da se bo potem g. minister kar vsedel, in v zahvalo za psovke, ki jih bo moral morda slišati od Vaše strani in za zaušnice, ki ga bodo od vseh strani zadevale, podpisal ukaz, da naj se uradnije iz Zatičine prenesó v Višnjo goro? Vaši volilci bi morali res jako otročji biti, ako bi Vam to verjeli, Vi pa jako nedolžni, da si upate kaj takega ljudém praviti.

Tudi duhovnom se hoče Wurzbach prikupiti ter jim obeta še posebno na to gledati, da se bo pričetoboljšanje njihovih plač res tudi izvršilo. To naj gospoda doktorja pač nikar ne skrbi; od večine zadnjega državnega zbora sklenjena postava se bode izvršila tudi brez njega.

In končno g. Wurzbach še obeta, da hoče nemškutarstvu zvest ostati in se z odločnostjo vpirati, da bi se nemški jezik iz šol popolnoma pregnal. S tem je doktor pokazal svojo pravo podobo, zato se prav nič ne bojimo, da bi se kakemu slovenskemu volilecu moglo sanjati o tem, da bi volil dr. Wurzbacha.

Nekaj drugega se pa bojimo; nemškutarska stranka, ki bi bila sicer lepo doma ostala, bo dobila nekaj glasov, in nasledek njegove kandidature utegne biti ta, da noben kandidat v dolenjskih mestih ne bo imel nadpolovične večine, in da bo treba ožje volitve. In kdo bi mogel povedati, kako se bo reč potem obrnila? Ko bi se pa obrnila narodnim volilecem na kvar in vladni stranki v državnem zboru na škodo, koga bi potem zadela odgovornost za zgubljeni glas, kakor nje, ki so jeli brez vsakerega vzroka, samo iz osebnih ozirov krušiti narodno disciplino in volilecem vsiljevati profesorja Šukljeja.

Zdaj je še čas, da poravnajo, kar so dozdej zakrivali, in da se zedinijo v soglasno volitev onega narodnega kandidata, za katerega se je odločila večina skupnega volilnega okraja, in ki ga priporoča centralni volilni odbor na podlagi glasov, ki so se po raznih mestih in trgih zanj oglasili. Narodna čast bode s tem rešena, nemčurski kandidat dr. pl. Wurzbach pa se bode prepričal, da se je zastonj

LISTEK.

Jan Hollý.

(Dalje.)

Za pridobitev grada Devina, kamor so jo porisali, začel je Svatopluk delati potrebne priprave. Predno pa bi začel oblegati grad, šel je sam v Devin, da bi Slavomira nagovoril in pridobil za odobrenje sklepov Karlomanovih. Slavomir ga usliši, skliče zbor, a tu Svatopluk prednaša svojo željo. Slovenski vitezi pa osvedočujejo, da hočejo rajši vsi v boju pasti, kakor pa da bi morali imeti takega kralja, kateri bi Nemcev bil služabnik. — Vseslav začne Svatopluka prigovarjati, naj bi vojsko Bavarsko združil s slovensko, a meč svoj obrnil zoper Nemce, takrat mu bo tudi Slavomir prepustil najvišje oskrbnništvo, v tem slučaju bodo še ostali voditelji v to privolili. — Svatopluk po dolgem razmišljanju predlog sprejme, a skozi Zvestoviča sporoči Brittwaldu, naj se odloči za miren odhod ali pa za

boj. Brittwalda počenjanje Svatoplukovo nad mero razjezi, prisega maščevanje Slovakom, a s vso vojsko dere na Devin. Nastane kruti boj, Nemce pa vendar-le preženejo. (Spev IX. in X.)

Med tem Črnobog s svojimi tovariši odide na goro Kobilu, nad Devinom, a vidi, da je že Svatopluk, največi njegov neprijatelj, s Slovaki spojen ter da skupno z njimi vodi boj zoper Nemce, maščevanje in pogubljenje prisega tudi Slavomiru kakor Svatopluku. Sv. Ciril pa prosi Boga, naj bi zle duhove zagnal v pekel, kar Bog po Mihajelu arhangelju tudi stori. Slovaki hitijo v hram Božji, kjer se zahvaljujejo za podeljeno jim zmago. Potem Zemlježec ide v nemški tabor na pozvedbo; nekdo mu je razodel vse vojne skrivnosti. Zatoraj pohiti k Svatopluku in sporoči, da Nemci nameravajo jutri zgodaj na bojišče se podati. (Spev XI.)

Svatopluk se za bitko pripravlja, Boga prosi za pomoč, a tudi svoje osrčuje. Ti se pogumno odpravijo v vojno, in pred gradom snidejo se z Nemci. Nastane krvavi boj, v katerem Nemci že podlegajo; Brittwald pokliče Svatopluka na dvoboj, vojaki od-

ložijo orožje, a ona dva skušala sta se v bitki sama, dokler je končno Svatopluk premagal. (Spev XII.)

To je zapopadek prvega slovaško-slovenskega eposa. Kakor se vidi, je glavna ideja: boj med Slavjanstvom in Nemštvom in to idejo je Hollý razvil dokaj srečno. Nositelj te ideje od strani Slavjanstva je Svatopluk, kralj Slovakov; le škoda, da Svatopluk dozdevno ne reprezentuje vsega naroda. On je junak, katerega slavnih činov predmetom je lastna korist in maščevanje, a ne blagor naroda. Ljubša mu je njegova slava, nego sloboda naroda. Kakor sebičnež izdá Rastislava, kakor sebičnež prihaja na čelu neprijateljskih čet na rojstno zemljo; da pa potem svoj meč obrača proti Nemcem, ne dela tega toliko iz ljubezni do domovine, kakor bolje iz maščevanja naproti Nemcem, ktero jim je v ječi prisegal, in — ker le tako si misli zavarovati kraljevski prestol.

Glavni junak toraj z obzirom na to je pokvarjen. Res je sicer, dostavlja živatopisec, da je smoter eposu pri tem tudi pokazati, da slovenski narod,

veselil razdvojitve v narodnem taboru, in da bi bil pametneje ravnal, ko bi bil s svojim oklicem lepo doma ostal.

Pastirski list

izdan po nadškofu Dunajskem, škofu Linškem in Šent-Poliškem.

Blizajo se velevažni dnevi za avstrijske narode. Napočil je namreč čas volitev, volitev za novi državni zbor, in že se kličejo državljani, da si izberó novih poslancev za dóbo prihodnjega šestletja.

Obširne in velike pomembe so te volitve.

V svoji skrbi, ktero gojimo mi škofje do Vas vseh posameznih in do skupne naše domovine, nikakor ne moremo z mirnim srcem pričakovati tega kritičnega, osodepolnega trenutka; ljubezen do Vas in do domovine nalaga nam dolžnost, v prid prihodnjih volitev spregovoriti nekoliko besedi, spregovoriti zlasti k onim, ki so postavno opravičeni k glasovanju.

Opominjamo Vas pri tem na dvoje:

1. Poslužite se Vaše volilne pravice!
2. Poslužite se te pravice dobro!

Poslužite se volilne pravice!

Od kar se je naša domovina uvrstila med konstitucionalne države, imajo udje postavodajalnih korporacij velike pravice, vsled katerih, če jih prav obračajo, odločujejo lahko v mnogih, za blagor dežele najvažnejših zadevah.

Delajo se novi zakoni, preminjajo in odpravljajo že obstoječi: vse le po glasovanju teh korporacij.

Vedno menjajoče se časovne razmere pak večkrat zahtevajo, da se napravijo čisto nove postave, ali pa spremení že obstoječe; ravno tako včasí nanesejo okoliščine, da se stare popolnoma odpravijo.

Ker so pa dobre postave tolikega pomena, bodi si za blagor posameznika, bodi si za blagor cele države, je iz tega razvidno, kolika oblast in kako važna služba se izroča odbornikom, brez katerih nobena postava, ne more ne na svitlo priti, se ne prenarediti in tudi ne odpraviti.

Ker imajo državni poslanci take izvanredne pravice, je ob enem jasno, koliko morejo na javne razmere vplivati volitve, pri katerih se volijo udje državne zbornice.

Kteri avstrijski podanik bi tedaj, če vse to natanko premisli, mirnodušno in malomarno pričakoval prihodnjih volitev.

Vsakemu volilcu je po volilni postavi omogočeno, se jih v neki gotovi meri vdeležiti. In ker so volitve same na sebi tako imenitne, je tudi volilna pravica za vsakega posameznika velike pomembe.

Večkrat nam naravnost vest zapoveduje, da se moramo posluževati svojih pravic, akoravno nimamo za to še posebne zapovedi, ampak zapoved je tu naša lastna pamet.

K takim pravicam, ktere vporabljevati je naša vestna dolžnost, prištevamo tudi volilno pravico, v kteri govorimo v tem pastirskem listu.

Volitve bodo po posameznih volitvenih okrajih; nepričujočnost enega ali drugega, ali tudi več skupaj nikakor ne bode ovirala volitev, da bi se ne mogla izvršiti. Pač pa odvisi uspeh volitev večkrat

le od malega, ali večjega števila volilcev, ki niso spolnili svoje dolžnosti. Kolikrat se zgodi, da manjka le enega glasú, da ne pride tedaj le en volilec — in izid volitve ima čisto nasprotno lice. Kakove nasledke ima toraj lahko taka malomarnost!

In če pri tem trpi dobra stvar, ali niso krivi potem volilci sami, ki niso storili tega, kar njim dovoljuje zakon in si morejo biti svesti mirne vesti?

Kdor lahko stori dobro, ali odvrne slabo, a vendar to opusti, ta greši in je odgovoren za svoje delovanje.

Koliko poslancev, slabih poslancev, bi ne sedelo v državni zbornici, bi ne glasovalo za zakone ki so škodljivi sploh človeški družbi; škodljivi vsakemu posamezniku; bi ne vrivalo na tako odličnem mestu svojih krivih nazorov med svet, ko bi bili volilci ravnali vestno ter volili, kakor bi jih vodilo sree in pamet. Če so tedaj dotični možje polastili se državnoborskih sedežev le zato, ker se volilci niso za časa varovali, niso branili pravic svojih, potem zadene krivda volilce same, ki bi lahko drugače, tudi radi drugače glasovali, za drugega odbornika, če bi se bili vdeležili volitev.

Gotovo bi bilo potem, dragi v Kristusu! marsikaj, kar se je zgodilo, izostalo, in kar je izostalo, zgodilo, ko bi namreč vsi poklicani prišli k volitvam ter volišča ne pripuščali drugim.

Popravite sedaj to, posedite mesto, ktero Vam je postavno odmenjeno pri teh volitvah; zasedite je popolno; ne vstrašite se pri tem truda in težav, marveč z veseljem se poslužite Vaše volilne pravice!

Pa poslužite se dobro te pravice!

Volite le take za poslance, ki imajo v resnici potrebno zmožnost.

Ktere so te zmožnosti in lastnosti?

Najprej se zahteva od onih, ktere hočete voliti, da veljajo v zasebnem in v javnem življenju kot možje poštenega obnašanja, čistega, trdnega značaja. Ni zadosti, da so samo učenjaki, duhoviti, pri tem pa iščejo povsod le preprirov, povsod le strankarstva: taki ne bodo mnogo koristili. Marveč poslanci Vaši naj bodo možje, ktere ne navdaja častihlepnost, ali prevzetnost, ali sebičnost, kteri ne iščejo lastne koristi, ampak korist naroda; možje, ki se zavedajo svoje dolžnosti in imajo vedno dovolj odločnosti narod svoj v resnici, dejansko zastopati, kedar treba, brez strahu za dobro stvar se potegniti, za dobro stvar tudi zmeraj glasovati.

Vendar te lastnosti še niso zadosti, od zaupnega moža, kteremu izročate tako važen posel se zahteva še več.

Vaši poslanci naj bodo pravi domoljubi, biti morajo možje, ki ljubijo celo državo avstrijsko, kot eno skupino, in ob enem posamezne njene narode; možje, ki s celim duhom s svojim skrbé za splošen blagor naše prostrane domovine, skrbé za blagi mir med ljudstvi, ki živé pod črno-rumeno avstrijsko zastavo; možje, ki so zvesto vdani presvitlemu cesarju, ki nosi po „milosti Božji“ krono vladarsko, ter svojim žezlom vlada in združuje vse te različne narode. Ljubezen do domovine brez zvestobe do cesarja v naši monarhiji ni mogoča!

Zato volite možje, katerih patriotično mišljenje in vdanost do vladarske hiše je že vsakemu več ali

Zakaj da je Holý to delo v tej podobi sestavil ter mu za cilj dal tudi propad Slovenskega, vzrok je ta, da so se tako občutljivega srea, kakoršno je imel pesnik, morale prijeti slavne in žalostne dogodbe naroda slovaško-slovenskega. Ko je pomislil na dni slave, srce njegovo plavalo je v radosti; ko je pa premišljeval otožno pričujočnost in vzroke temu, se je solzil. Ali obupal ni; vera v Boga, da „trpet može, zhynút však nie slovenská rodina“, ta vera je oživljala v njem prepričanje, da pride enkrat tudi dan skrajni. Takim občutkom hotel je istodobno v jedni pesni dati izraz: v minulosti opevati bodočnost, a objokovati žalostno navzočnost. Dejanje vzel je iz preteklosti, a govoril k sedanjosti, ker je minulosť smatral ne le kot spomin, ampak tudi za danico upanja polne bodočnosti.

Pesnik je porabil vse, kar se je pač dalo: zgodovino, povesti, bajke, popevke itd. Celo delo je narodno, in po njem veje duh naboženski; je podoba mišljenja in življenja slovenskega, je izraz srca slovenskega. — Taki je smer, podlaga in pomen eposa „Svatopluk“.

(Dalje prih.)

manj znana; možje, ki so pripravljeni vsikdar na strani stati svitlemu cesarju ter z vso srčnostjo braniti vladarski prestol iz ljubezni do naše mile domovine.

(Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. maja.

Notranje dežele.

Čudna je sprememba, ki se je v teku jednega leta pri avstro-ogerskem parobrodnem društvu „Lloyd“ v Trstu vršila. Lansko leto so imeli tako malo posla in so bili dohodki vsled tega tako pičli, da so morali rezervni zaklad načeti, ako so hotli delničarjem bore 4% dividende izplačati. Letošnja dividenda znaša pa 5% in so vrh tega še lepo svoto k rezervnemu zakladu pridali, kar se že do sedaj silno dolgo ni storilo. Čujmo, kaj je povod k temu. Trgovinski vodja prebere račun in je iz tistega razvidno, da je kolera po raznih iztočnih krajih Tržaško trgovino čudovito pospeševala s tem, da je bil laškim in francoskim kakor tudi španjskim parnikom v levante pot zabranjen; če so pa prišli, so morali silno dolgo v kontumaciji ostati. Pri Tržaških tega ni bilo treba, ker so iz zdrave luke došli. Vsled tega se je blago za iztok namenjeno vse v Trstu nakopičevalo. Indiško-kitajski promet je od leta do leta boljši in se vedno še dalje razvija. Manj vgodna je vožnja v Brazilijo; vendar pa ni imela nič več tolikanj zgube, kakor druga leta. Da bi se ta vožnja stalno vtrdila, potrebuje „Lloyd“ državne podpore. Dohodki so se proti onim lanskega leta velikansko povišali, stroški pa zmanjšali. Manjši dohodki so se letos le na Adriji dobili zaradi kolere na Laškem. Čistega dobička je 2.638.374 gld. 5 kr. Ne bomo ugovarjali, da to ni tako, ali čudna je pa vsekako lanska lamentacija o slabih dohodkih nasproti letošnji splošnji zadovoljnosti zaradi obilnosti. Ali ni „Lloyd“ lansko leto morda nalašč take bilance sestavil, ker je z njo hotel državno pomoč bolj priviti? Ker so pa vsled tega časniki večinoma zahtevali, da naj država „Lloyd“ v lastno oskrbnitvo prevzame, namesto da bi mu večjo podporo dala, so se prej ko ne Lloydovi bogovi zbal, da bi se jim egiptovski mesni lonci ne prekucenili in so letos drugače postopati jeli, češ, „Lloyd“ je že zopet na konji! Morda se motimo, a razloček se nam dozdeva prevelik. Dobro, če bila bi res slutnja kriva in neopravičena, kajti s tem bi imeli dokaz v rokah, da se Trstu zopet lepša zarija prikazuje.

Tožbe liberalcev, da gré Dunaj rakovo pot gledé narodnega blagostanja, so Dunajčanom samim že presedati jele. „Fremdenblatt“ jih dobro zavrača, rekše: da je več ali manj splošnje mizerije po celi Avstriji zadosti, da bi pa posebno Dunaj vsa v svojih rokah imela, pa ni res. Na Dunaj se splošna beda nikdar tako ne čuti, kakor pa po drugih mestih, le če si vsak svojega dela poiskati zná. Da so zlati časi minuli, ko so lenuhom cekini pri oknih sami od sebe v sobo leteli, je res; pa tudi prav, kajti tisto vreme je bilo nezdravo za narodno gospodarstvo. V Avstriji je pa sicer sploh navada, da vsakdo, kdor ima le čas, o vsem domačem zabavlja, vse tuje pa hvalisa in ravno taka je tudi z Dunajem. Tujec bi se pa le čudil na Dunaj dosepeši palačo ob palači pred seboj videti, ako je doma o razbitem Dunaji v nemško-liberalnih listih čital.

Madjari jeli so Pruse posnemati v preganjanju duhovščine na Hrvaškem. Ker škofu Strossmayerju ne morejo prav z lahko do živega, kakor bi mu radi, spravili so se čez duhovščino, ktera ne trobi z madjaroni v jeden rog. Na 19. t. m. obsodili so v Zagrebu župnika Schirmerja zaradi hudodelstva kalenja javnega miru na dve leti v hudo ječo in na povračilo sodniških stroškov. Zagovarjal ga je izvrstno dr. Hinković, jasno je dokazal njegovo nekrivdo, toda vse je bilo zastonj. Drugega mu ni ostalo, kakor ugovor ničevosti vložiti, kar se je tudi zgodilo. Po deželi je zaradi te obsodbe silno velika razdraženost. Schirmer je župnik na Bučjem v Slavoniji in so ga madjaroni zatožili, da je ob priložnosti, kedar je Kršnjavemu nasproti kandidiral v deželni zbor, zabavljivo in sovražno o sedanji hrvaško-madjarški ustavi govoril. Rekel je menda: „Od Madjarov se moramo ločiti in moramo si ustanoviti samostojno kraljevino hrvaško z lastnim kraljem. Madjari so naši smrtni sovražniki in nam le denar pobirajo; za naše gojzde so nas ogoljufali. Davka so nam naložili, da ga že več prenašati ne moremo, sami so si pa z našimi novci Szegedin in nov parlament pozidali.“ Da si madjaronska stranka s takim postopanjem zaupanja med Hrvati ne bo pomnožila, ktere ga ji že sedaj popolnoma primanjkuje, nam pač ni treba posebej povdarjati, pač pa se ji bo število njenih privržencev na ta način od dne do dne krčilo.

Vnanje države.

Srbija si je omislila novih topov. Ker doma nimajo tovarne za moderno sredstvo mednarodnega pobijanja, pisali so na Nemško Kruppu in pa na

kteri se je tako junaško držal, ne bi bil nikdar premagan, če bi njegovi voditelji ne hrepeneli za lastnim dobičkom, temveč ako bi bili gojili ljubezen do naroda tako s srcem kakor z dejanjem; no, to ne škoduje značaju glavnega junaka, kteri v eposu ima biti reprezentantom narodovih teženj in tako netilo njegovih činov imajo biti svrhe, cilji narodni, a ne lastni. Vendar pri vsem tem je Svatopluk junak narodni, delavni, je sredotočje, glavna oseba celega eposa. Okoli njega vrti se dolga vrsta junakov, a ti vsi so krasno, dušeslovno označevani (karakterizovani). Oni so sicer zagaljeni s plajščem starodavnosti, ali itak je možno na njih videti poteze osebnosti, zgodovinske, narodne. Značaji so naslikani tako živo, kakor da bi jih čitatelj imel pred lastnimi očmi.

Opisujoč številno osebje, njihovo dejanje, zborovanje, posvetovanje, boje, — vse to čitatelju za nekoliko časa pokrije glavno dejanje, ali vzlic temu je zadeva dovršeno razvita, prigodba se ne zavlači, ampak lepo napreduje, a na ta način je, piše znan česko-slovenski publicist*), smer epike ohranjen.

*) Gosp. dr. Ed. Grégr v dnevniku „Národný Listy.“

Francosko polkovniku Bangetu, ki je zapovednik v Cailovi tovarni za vlivanje topov, po čim bi jih napravila. Krupp je odgovoril, da jih za celo srbsko topništvo vlije za 11 milijonov, polkovnik Bange na Francoskem zahteval je pa le 6 $\frac{1}{2}$ milijonov frankov. Komaj pa je Krupp zvedel, po čim da so se Francozje ponudili, pravi, da naj jih le njemu prepusté, da jim jih hoče za samo 5 milijonov frankov vlití, le da bo Francoza spodbil. Srbski vojni minister je to nemško ponudbo na Francosko sporočil in vprašal, kaj polkovnik Bange na to poreče: „Le Kruppu jih dajte, odpisal je Bange na to, če Vam jih za to ceno vlije; pri nas jih ne moremo. Pri ceni 6 $\frac{1}{2}$ milijonov imamo le 10% dobička in tega nam je treba, ako nam je lastni obstanek mar.“ V Belemgradu so sprevidili, da je Cailova tovarna poštena in so ji delo izročili. Po tem takem bi bil moral Krupp na lastno škodo Srbom topove vlivati? Kaj šel! Tako neumen ni, pač pa se je on hitro obrnil do nemške vlade v Berlin in ondi so mu rekli: „Le obljubi 5 milijonov, s poldrugim milijonom te bomo pa mi podprli, da ne boš tlake delal, samo da nemško čast rešiš!“ Tako delajo Nemci za svojo, Srbi pa zopet za svojo čast!

Vodja liberalne stranke na Srbskem in bivši minister **Jovan Ristić**, prestavljen je iz položaja „na razpolaganje“ v stalni pokoj. Na Srbskem imajo namreč navado, da državnih služabnikov, če jih zaradi kake nove sisteme več rabiti ne morejo, ker se ravno ne zlagajo z njo, ne dajo takoj v pokoj, temveč takega moža prestavijo v položaj, ki ni krop ne voda, rekoč: tukaj-le boš čakal, če te bomo morda danes ali jutri zopet kaj rabili. Plače za čas „razpolaganja“ ne dobiva nikake, pač pa obdrži svoje dostojanstvo. Jovan Ristić je bil letos ob priliki slavljenja tisočletnice sv. Metoda v Petrogradu, kjer je, kakor pravijo, preveč na lastno roko veliko politiko nekoliko preglasno vganjal. Kralj Milan, ki še vedno ne sliši dobro, kedar je o Rusih govorjenje, mu je zaradi tega „modro polo“ podpisal in Ristić, po čegar prizadevanji je Srbija deloma s svojo, največ pa s tujo pomočjo v poslednji rusko-turški vojski, popolnoma se otresele verig sužnjosti, je šel v pokoj. S tem pa mož še nikakor ni vničen, kajti čvrst in krepak je še, kakor malokdo ter je v najlepših letih in danes ali jutri potegne naj po Balkanu drug veter, pa bo vpojojeni Jovan Ristić zopet na krmilu v Srbiji. Razlika bo le ta, da sedaj veter iz Avstro-Ogerske proti jugu vleče, takrat se bo pa od Balkana proti naši državi obrnil.

Angleže je jelo v Sudanu pod nogami peči in so se pričeli polagama pomikati proti Egiptu. Vse vojake, kar jih bodo iz Suakima in njegove okolice vzeli, nastavili bodo v Kahiri in Aleksandriji, kjer jih bodo za vsak slučaj pripravljene imeli. V Suakimu ostal bo general Greaves, ki se je z ondi ostalim ženijskim korom posvetoval, na kak način da bodo po odhodu gardne pohote, huzarjev in ulancev Suakim branili pred napadi. Odhajajoči vzeli so s seboj mostove in sploh vso pripravo za taborje. Sluti se, kakor bi Angleži zaradi Afganistana in Indije svoje vojake v Egiptu kopičili, da bi jih v odločilnem trenutku bolj pri rokah imeli; sami pa ta namen tajé in pravijo, da imajo še v Egiptu polne roke dela ter jim pač ni treba po Afganistanu muh loviti. Naj bi se le Angleži tudi po tem ravnali, slabo bi za nje nikakor ne bilo.

Abesinci z Lahí ne bodo mnogo komedij delali, vsaj začetek ni po tem, ker še lastnim sorjakom ne prizanašajo, ako se dokaže, da so Lahom kolikor toliko potuho dajali. Kraljevi namestnik v Tigré dvignil se je z 20.000 čvrstimi Abesinci proti pogorju Keron, kjer so se mislili Lahí ob času letne vročine v gosti senci hladiti in ga je zasedel. Vojska njegova je oborožena z zadovkami in huda kakor sam vrag. Tega si Lahí niti domišljevali niso, da bodo z Abesinci kedaj opraviti imeli, ko so se iz Napolja v rudeče morje odpravljali. Prav nič manj kakor laške čete ob rudečem morji, tresejo se pa Lahí sami doma za zdravo kožo svojih vojakov v Afriki in vladi dan na dan očitajo kratkovidnost, po kaj da so jih tje kaj poslali slepe miši loviti, ko jim tega vendar prav nič treba ni bilo. Dokler so imeli Lahí po Angležih hrbet v zatišji, je že šlo bilo; ali od kar so se pa le-ti umikati jeli, pričelo je tudi hrabre prebivalce Apeninov silno skrbeti, kaj da bo, če kralj Janez šibo v roko vzame. Angleži so jih pa še vrh tega pozvali, naj se mesto njih v Suakimu naselijo. No, ta bi bila še le prava. Zasedanje Masane jim je nakopalo na glavo sovraštvo kralja Janeza iz Abesinije; Suakim bi jim pa Mahdija nahujskal. Če jim že Abesinec, ki je kristijan, kurjo polt provzročuje, kako bi se jim še le pred takim divjakom strahopetna, če tudi vroča kri strdila, kakor je Mahdi. Za to pa tudi vse kriči: Le v Suakim nikari ne!

Vstanovljenje posebne kolonijalne armade za **francoske nasebine**, bilo je povod raznim tu pa tam jako toplim razpravam v francoski kamori. Vojni minister zahteval je za to uredbo posebne postave, ker pravi, da tako, kakor je sedaj, ne more dalje ostati. Ljudje pri kolonijalni armadi, posebno pa pri pomorskih pešcih cepajo, kakor muhe, ker so jih do sedaj kar od kraja k njim pobirali. On želi, da bi od slej nadalje k pomorski pehoti le močne ljudi jemali, sploh pa kolonijalno armado kolikor se le dá, z najetimi tujci napolnjevali, ki so bolj vajeni vremena in podnebja. „Le afrikanske naše čete po-

glejte, pravi vojni minister, vseskozi sami najemniki so, in kako hlabro in čvrsto se držé v Tonkinu.“ Kamora je na to sklenila z omenjeno postavbo bolj natančno pečati se.

Človek svetovno gibanje opazovajoč, bi skoraj mislil, da se je 15. in 16. stoletje zopet povrnilo, tako nam hité časniki poročati o novih odkritjih do sedaj nam še nepoznane zemlje v delih sveta, za ktere smo že vedeli. Koliko je le **Afrika** prahu dvignila kviško v najnovejšem času. Da, skoraj tako rekoč Eldorado (raj) obeta postati, kamor vse tišči, kar si sploh kaj pridobiti hoče. Kongo je dandanes ravno tak magnet postal, kakor je bila svoje dni Amerika. Komur je bila tukaj sreča sovrážna, pobral je svoje kopita (če je bil ravno čevljar) in preselil se je v novo domovino Ameriko, kjer je čez nekaj let kot bogat stric umrl. Prav nekaj sličnega ponuja nam sedaj Kongijska država, ktere prvi kralj je kralj Leopold belgiški, oče naše nadvojvodinje Štefanije. Vse države tišče tje kaj po materijalnem dobičku. Mar li je čuda, če se tudi Avstrija zdrami in svoja jadra napne na zapadno obrežje afrikansko? Ne, nikakor ne! Pač pak je obéudovanja in posnemanja vreden namen, iz kterega pojde Avstrija tje kaj. Druge države, kakor smo že rekli, zaradi materijalnega dobička tje kaj tišče, Avstrija pojde zaradi preiskavanja tje kaj. Nalogo si je dala, natanko preiskati in določiti, kje da se loči vodotoč Nila, Konga in Šarija in pa zvedeti, kaj da je s preiskovalci odposlanimi od c. kr. geografičnega društva na Dunaji, o kterih je vse vtihnilo, od kar je Mahdi rogoviliti začel. Vodja tej ekspediciji bo dr. Oskar Lenz; s seboj bo pa vzel le jedno osebo znanstveno izobraženo, mladega geografa in naravoslovca Oskarja Baumanna. S tem, pravi Lenz, da si upa več doseči, kakor pa z mnogobrojnimi številom spremstva, ki človeku ni za družega nego za napotje. Dobil je tudi že priporočila do naselbin v Kongu od belgiškega kralja in celó iz Angleškega. Stala ga bo de ta ekspedicija blizu 25.000 gld., ktere misli po dobrih ljudeh skupaj spraviti, in to tem več, ker se je cesarjevič Rudolf sam postavil na čelo blagosrénikom, ki hočejo dotični denar skupaj zlagati s tem, da je daroval sam 1000 gold. Ko bi skopi milijonarji avstrijski le vsak nekoliko odprli svoje blagajnice, bi bilo teh 25.000 gold. v enem dnevu skupaj. Namen je vzvišen, delo pa silno težavno, toraj vsekako podpore vredno.

Izvirni dopisi.

Iz Planine, 21. maja. Obširna Planinska občina je zvesta svojemu dosedanjemu poslancu. V volitvi, ki se je vršila dné 20. maja, so izvoljeni možje, kteri bodo odločno za g. Obrezo glasovali. Upanje imamo, da nasprotni kandidat kljub siloviti agitaciji njegovih strastnih in netaktnih zapetačev, ne bo prodril. Bila bi tudi očitvidno slaba zamenja. Skušen poslanec, izgleden, nesebičen domoljub, pa delaven in značajan mož, naj bi se umaknil neizkušnemu — uradniku! Več ne rečemo, čeravno se govori.

Po naših travnikih se nam letos obeta obilna košnja, ko bi le voda ne nagajala. Veliko senožet je že v vodi. Želja vseh volilcev je pa tudi, da g. Obreza pridobi njemu vedno zvesti občini kako državno subvencijo za iztrebljenje mnogih zamašenih požiralnikov. O priložnem času kaj natančnejšega.

S Črnega Vrha nad Idrijo, 20. maja. Častitim bralcem Vašega lista naznanim, da nimamo več počitnice zavoljo bolezni, kakor sem v „Slovencu“ poročal pred tremi meseci. Šolo imamo že od velike noči. Davica in rudečica ste ponehali, če tudi niste popolnoma izginili iz naših krajev. Kakor sem otrokom privoščil, tako so res imeli dolge pozimske počitnice. Niso bile lepe pa tembolj prijetne so bile take počitnice celi predpust in celi post doma pri peči o letošnji zimi! Smo pa tudi res imeli trdo zimo; pa tudi majnika smo težko pričakovali lepega vremena. Solnea bi kmalo ne bili poznali več, ko se nam je včeraj nekoliko pokazalo. Danes nam sije celi dan prav prijetno. Menda bodete tudi snežena kapa in 3 palce debela bela suknja zginile z nad našega očanca in gospodarja naših hribov Javornika. Bog nam daj dobro, zdravo in polji primerno vreme!

Imeli smo včeraj volitve. Izvoljeni so štirje možje, kteri bodo glasovali za državnega poslanca g. Adolfa Obrezo. Ti volilni možje so: župan Matej Lampe, čast. g. kaplan Franc Hoenigman, trgovec in posestnika ter občinska svetovalec Jurij Lampe in France Rudolf. Naj bi se tudi po drugih občinah volitve tako povoljno vršile.

Iz Weissenfelsa, 20. maja. Včeraj je bila pri nas volitev dveh volilnih mož. Volit je prišla polovica vseh volilcev. Soglasno sta bila izvoljena gg. župnik

Ivan Belec in župan Andrej Eichelter. Liberalizem je šel pri nas rakom žvižgat. R. I. P.

Žalostne reči se čujejo z Notranjskega. Na Gorenjskem volijo kmetje tako, kakor duhovni priporočajo, na Notranjskem pa, kakor oderuhi komandirajo. Taka je oderuska svoboda. Ko bi imeli na Gorenjskem oderuhe, bi bili kmetje sužnji in volitve bi imele tak značaj kot na Notranjskem. Ako hočemo narodu v resnici pomagati, rešiti ga moramo pijavk.

Iz Celovca, 20. maja. (Volitve.) Jako vesela novica pride iz Bekštanja. Prišlo je volilcev 153! Po osemurnem boju izvoljenih 8 narodnjakov. — V Tinjah izvoljena 2 narodnjaka. — V Šmarjeti 7 narodnjakov. — V Libeličah voljenih 5 narodnjakov (Lani smo tam propadli). Živio gosp. prov. Randl! — V Prevaljah je očitno Bog pomagal. Nemškutarji so prignali 102 volilcev in vendar propadli; naših je prišlo 127! — V Velikovškem okraji nimajo liberalci do zdaj še nobene glasa! — V Žabnicah zmagali naši (2 vol. moža). — V Trebnem pri Beljaku po hudem boju liberalci (5). Stvari stojé izvrstno. Upanje je, da zmaga v Velikoveu Pino, in v Beljaku Einspieler. Bekštanjska zmaga (kjer smo navadno propadli) navdušuje ves slovenski Gorotan. Živela vrla župnika Knaflič in Jerman! Živeli volilci!

Iz Celovca, 21. maja. (Volitve.) Nemško-liberalcem smo vzeli Slovenji Šmihel (4) in Kotmaro vas (2). Kakor lani smo zmagali v Šmarjeti (3), v Svečah (3), v Libušah (5), v Vovbrah (6), v Kotljah (4). V nemškem delu Beljaškega okraja je pa vse liberalno. Slovenci bomo morali zmagati čisto sami, če bo mogoče.

Iz Ptuja, 21. maja. Naš bivši državni poslanec, g. Božidar Raič, dobil je ravnokar sledečo, za vse poštne urade na slovenskem Štajarskem veljavno in jako važno naredbo:

„Vsled visok. minist. odloka 27. aprila 1885 št. 13629 ukazalo se je vsem poštnim uradom po Malem Štajarji s povdarkom, da morajo o poštinih pošiljstvih (pisma, blago, denarna pisma, nakaznice) ktere se s slovenskim naslovom na pošti oddajajo ali ondi prihajajo, izdajati izročnice in sprejemnice slovensko-nemške, ne da bi dotični uradi čakali, ako morda stranka to zahteva. O tem se Vam sporoča v imenu nj. ekscelence gosp. trgovinskega ministra vsled Vaše pritožbe 27. marca 1885, vložene pri nj. ekscelenci trgovinskem ministru in se Vam ob enem vračajo priloge. V Gradci 2. maja 1885. C. kr. dvorni svetnik in poštni nadvojda Glos s. r.“

Nadjamo se, da se bode po tej naredbi tudi naš fakcijski poštar ravnal.

V nedeljo, 31. t. m., popoldne po večernici (1/2. uri) ima Ptujsko slovensko katoliško-politično društvo „Pozor“ pri sv. Jurju na Ščavnici shod, pri kterem bode velečastiti g. župnik Božidar Raič poročal in se predstavil zopet kot kandidat. Nadjati se je prav mnogobrojne vdeležbe.

Domače novice.

(Trst reditelj kranjske dežele.) Gosp. dr. H. Dolenc, protikandidat bivšega državnega poslanca g. Obreze, objavil je včeraj v „Slov. Narodu“ svoj program, v kterem se Notranjem za kandidata ponuja. Ondi nahajamo stavek: „Jaz (dr. Dolenc) spoznam Trst za ta isto mesto, od kterega se živi cela Kranjska.“ Če gospod doktor ni imel na mislih laškega riža in tržaških fig, potem bi že lepo prosili za dokaz. Sicer pa bodemo jutri nekoliko bolj preresetali celi ta program.

(Novomeščanom!) Našo notico od dné 16. t. m., št. 110, v kteri se je govorilo, da so Novomeščanje deloma sami krivi, da je bila garnizija v Ljubljano prestavljena, prav radi s tem popravimo, da krčmarica, ki je Njih cesarski visokosti nadvojvodu Albrechtu zares nesramen račun poslala, ni bila a) Novomeščanka, ampak Ljubljanačanka gospá Reiher, član zagrizene nemčurske stranke, ki b) ni posestnica v Novem mestu, ampak samo najemnica hotela „pri solncu“ in c) da je nadvojvoda Albreht mestni deputaciji, ki je pri njemu oproščenja prosila, blizo to-le odgovoril: „Ich sehe es nur zu gut ein, dass diess einzig und allein der Hotelpächterin, die, wie ich soeben vernommen, keine Rudolfs-wertherin ist, zuzuschreiben ist.“ S tem menimo,

da je stvar končana, ki je po Novem mestu toliko hrupa povzročila, a ne moremo si kaj, da ne bi ob enem konstatovali, da naš namen ni nikoli bil vrlih Novomeščanov žaliti.

(Razpisana) je trafika na Dunajski cesti št. 18. Prometa ima vsako leto za 8591 gld. 49 kr., čistega dohodka pa daje 859 gld. 15 kr. Dobil jo bo tisti, ki bo največji zakup za njo ponudil. Prošnje s 50 krajcarskim kolekom in 10% one svote, ktera se misli za najemščino ponuditi, vlagajo naj se zapečatene do 31. maja 1885 pri tukajšnjem c. kr. finančnem ravnateljstvu.

(Iz Kopanja) se nam piše: Pri nas (po Račni) je že zopet povodenj. Ljudje bodo mogli že v tretje sejati. Bi že sejali, ko bi semena imeli, ali kje ga dobiti. Vse je obupano in pravijo, da se bodo v Bosno preselili. — Volili so pri nas ljudje jednoglasno g. župnika.

(Iz Motnika) se nam poroča: Za volilnega moža je bil enoglasno izvoljen č. g. župnik Janez Golob za občino Motnik.

(Iz Makol na Štajarskem) se nam poroča: Dne 15. in 16. t. m., toraj še poprej, ko se je čital pastirski list, kar se je zgodilo še le v nedeljo 17., volilo je vseh 6 občin Makolske župnije same odločne narodne volilne može, z vsem 9, med njimi župnik za občino Jelovec-Makole. Tudi sosednje občine: Modraže, Hrastovec, Brezje in Poličane volile so narodno, namreč 5 volilnih mož; nemčurji imajo le 2 glasa (Studenice in Peklo pri Poličanah). Cela lepa dravinjska dolina postala je odločno narodna! Živela! Slava ji!

(Slovstvo.) Ravno kar dogotovila se je v tiskarni družbe sv. Mohora v Celovcu „Slomšekovih zbranih spisov“ četrta knjiga: „Različno blago“, ter se bode izdala brž ko bukvovez svoje delo konča. Gradivo razdeljeno je v tri oddelke; prvi: „šola in odgoja“ obsega stran 1—180; drugi: „narodna politika in pa narodno gospodarstvo“, stran 183—354; tretji: „razna podučna tvarina“, stran 357—438. Vsega vkup 27 tiskanih pol srednje 8°. Tržna cena ji bode po knjigarnah 1 gld. 40 kr., pri izdatelju pa 1 gl. Rodoljubi, prijatelji domačega slovstva, častivci našega neumrlega probuditelja Antona Martina, prošeni ste, pripomozite, da knjige vsaj toliko razpečamo, da se bodo zamogli tiskovni stroški poravnati! Več ne iščemo, zaradi tega je tudi cena tolikanj nizka. Kdor se do 15. junija pri izdajatelju (pošta Makole — Maxau bei Pölschach) oglasi ter naroči vkup najmanj 10 iztisov, doposljejo se mu koj naravnost iz Celovca.

(Železnične vozove) ukazalo je trgovinsko ministerstvo ob hudi vročini po strehi z vodo polivati predon se vprežejo, ako so bili taisti dolgo časa solneu razpostavljeni. Okna in vrata bodo naj pa dolgočasa poprej odprta, da soparica popotnih ne bo prehudo nadlegovala.

(10.000 gold.) predlagal je gosp. Nabrgoj v Tržaškem mestnem zboru, da naj se dovoli tistim okoličanom v podporo iz mestne blagajnice, kamor tudi okoličani svoje davke odrajtujejo, ktere je letos na 9. maja toča poškodovala. Tudi drugi poslanci so predlog toplo podpirali. Župan je rekel, da pride predlog v bodoči seji na dnevni red. Sicer se bo pa osnoval poseben odbor, ki se bo s to zadevo pečal.

(Užitno društvo) z omejenim poroštvom napravili so si v Nabrežini ondašnji prebivalci, da se po ceni preskrbe z dobrim in nepokvarjenim živežem, ki se bo pa na zahtevanje tudi neudom prodajal: Vsak član plača 10 goldinarjev, in sicer 20% takoj 80% pa pozneje v obrokih. Društvo se je ustanovilo za pet let. Ravnateljstvo obstoji iz petero gospodov, in sicer: Franc Nemec predsednik, Josip Tance podpredsednik, Andrej Štupica tajnik, Srečko Žvab tajnikov namestnik, in Ivan Marušič blagajnik.

(Pijonirski kadetski ustav v Hainburgu) poleg Dunaja sprejel bo za bodoče šolsko leto 40 gojencev. Prosilci morajo dokazati, da so vsaj 5 razredov na gimnaziji ali realki z dobrim vspehom dovršili. Prošnje vlagajo naj se takoj na: k. k. Commando der Pionnier-Cadetten Schule zu Hainburg. Gojenci ostanejo 4 leta v šoli, potem pa pridejo za kadete in častniške namestnike k pijonirjem, pešcem in lovcem, kjer častniki postanejo.

(Nesrečo) imeli so včeraj ponoči ob 1. uri na Mariborskem kolodvoru. Prazna mašina peljala se je iz južnega na koroški kolodvor. Vsled napak postavljenega zmeta zašla je na stranski tir, kjer je

vlak čakal na odhod in se je vanj trčila. Poškodovani ste obe mašini, mašinist Marini in pa kurjač Flego.

(Če se komu noge poté), pravijo, da so proti temu jako dobro sredstvo pšenični otrobje; še bolje je v prah stolčeno oglje, najbolje pa menda taninov prah. Kar bi kdo ravnal hotel, tistega natrese naj nekoliko v nogovico in kmalo se mu bo pot zmanjšal, koža pa ojačila.

Telegrami.

II. Bistrica, 21. maja. Občine Bistrica, Trnovo in Jablanica volile so danes 13 volilnih mož, kteri so vsi za g. Obrezo. Zmaga sijajna!

Celje, 22. maja. V Šoštanjskem okraji izvoljeni za volilne može sami narodnjaki.

Rim, 21. maja. Lahi in Abesinci so se menda stekli med saboj in je bil pri tej priložnosti ubit višji laški častnik. „Popole Romano“ pa pravi, da ta novica ni resnična.

London, 22. maja. Standardova novica o ruskih pogojih gledé novih vtrdbin na afganski meji ni vtemeljena.

Teheran, 22. maja. Serakški guverner dovolil je Rusom prehod skozi perziško pokrajino ob levem bregu Taškendskem. Rusi so šli v Merv bivajočim na pomoč.

Umrli so:

17. maja. Igor Zarnik, odvetnikov sin, 5 let, sv. Petra cesta št. 43, davica.

18. maja. Jožef Bitene, delavčev sin, 2 mes., sv. Petra cesta št. 69, jetika. — Marija Gresel, katastralnega uradnika vdova, 71 let, Kravja dolina št. 11, pljučni edem.

19. maja. Avgust Jalen, zasobni uradnik, 29 let, Ključarske ulice št. 5, sušica.

20. maja. Jožef Trampuš, sladničarjev sin, 1/2 leta, Stari trg št. 13, jetika. — Marija Tomažič, gostija, 84 let, Kravja dolina št. 11, oslabljenje moči.

21. maja. Katar Zore, delavčeva hči, 21 dni, Kravja dolina št. 17, božjast.

V bolnišnici:

20. maja. Marija Grablovšek, delavka, 27 let, Morbus Brightii.

Tuji.

20. maja.

Pri **Maliču**: Marija Hoffmann, vdova železn. nadzornika, z Dunaja. — Edvard Weitzner, vojniški uradnik, s soprogo, z Dunaja. — Eder in Schuster, trg. pot., z Dunaja. — Vladimir Szermenski, c. k. nadporočnik, z Dunaja. — Karl Husváth, zasebnik, s soprogo, iz Zombora. — Janez Schrimpe, trg. pot., iz Warnsdorfa. — Vidie in Prešern, zasebnika, iz Bleda.

Pri **Stonu**: Baron Karl Lederer, zasebnik, z Dunaja. — Mihaela Oberhofer, zasebnica, z Dunaja. — Marija Segl, hišna oskrbnica, z Dunaja. — C. Mentz, glavni vrednik, s soprogo, z Dunaja. — V. Pollen, trg. pot., z Dunaja. — Gustav Caprer, fabrikant, iz Lipnice. — A. Leitner, zasebnik, iz Št. Vida. — Ferd. Benedičič, zdravnik, iz Št. Vida. — Josip Czechad, trgovec, iz Brna. — Jakob Mrak, župnik, iz Železnikov. — Josip Wolf, nadzornik stražnikov, iz Reke. — Anton Ridolfi, policijski agent, iz Reke. — A. Blagne, grajšč. oskrbnik, z Dolenjskega.

Pri **Južnem kolodvoru**: Emerik pl. Buchwald, nadporočnik, z Rive. — Josip Sauch, zasebnik, z Beljaka.

Pri **Avstrijskemu caru**: Frane Inocente, krčmar, iz Postojne. — Tomaž Struckel, zasebnik, iz Kirchheima.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

22. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	82 gl. 20 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82 „ 70 „
4% avst. zlata renta, davka prosta	107 „ 50 „
Papirna renta, davka prosta	98 „ 10 „
Akcie avst.-ogerske banke	859 „ — „
Kreditne akcije	286 „ 60 „
London	124 „ 80 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 87 1/2 „
Ces. cekini	5 „ 86 „
Nemške marke	61 „ 10 „

Od 21. maja.

Ogerska zlata renta 4%	97 gl. 35 kr.
papirna renta 5%	92 „ 35 „
Akcie anglo-avst. banke	200 gl. 100 „ — „
„ Länderbanke	96 „ 75 „
„ avst.-oger. Lloyd v Trstu	569 „ — „
„ državne železnice	296 „ 75 „
„ Tramway-društva velj. 170 gl.	212 „ 50 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 126 „ — „
„ 1860	500 „ 138 „ 75 „
„ 1864	100 „ 171 „ 25 „
„ 1864	50 „ 169 „ 50 „
Kreditne srečke	100 „ 175 „ 50 „
Ljubljanske srečke	20 „ 23 „ — „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „ 50 „
Prior. oblig. Elizabetine zap. železnice	112 „ 50 „
Ferdinandove sev.	105 „ 50 „
5% štajarske zemljišč. odvez. obligac.	104 „ — „

Naroča se še lahko in tudi vsi izšli sošitki dobivajo se v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani.

Vsebinska XI. zvezka je sledeča: Text: Jenny, der Rothstrumpf. Von A. de Resanant. Mit Authorisation des Verfassers übersetzt von L. v. H. (Schluss). — Der schwarze Geist. Eine Sage aus den Kirgisienländern in Asien. Von Waska Welikoff. (Schluss). — Ostern im Kreml zu Moskau. Von Fr. Wilhelm Gross. (Fortsetzung und Schluss). — Die Schwalben von Citeaux. Gedicht von Ulrich von der Uhlenhorst. — Das Schloss Tzschocha in Schlesien. — Europa in Aegypten. Von Irene Reyer-Prokesh. — Die Stimme der Vögel. Von A. Hirtz in Köln. — Ein Conversationsbild aus Russland. Von Dr. van der Hart. — Der Mythos von Baldurs Tod und seine Deutung. Von A. J. Cüppers. — Aus meiner Soldatenzeit. Von J. T. Kujawa. Marsch- und Quartierabenteuer. (Fortsetzung). — Londoner Hundeleben. Von Dr. Adolf Heine. — Die Epilepsie und ihre Behandlung. Von Dr. v. Ehrenwail. — Allerlei.

Illustrationen: Schloss Tzschocha bei Marklissa in der schlesischen Oberlausitz. Von A. Blaschke. — In den Himbeeren. Nach dem Gemälde von Julius Adam. — Katerin und Fernando Po. Nach der Natur aufgenommen von Dr. Pechuel-Loesche. — Factori-Anlage am Kamarunstrom im Hintergrunde König-Aqua's-Stadt. — Kriegs-Canoe der Dualla auf dem Kamarunstrom. — Falsch! Gemalt von A. Zimmermann. — Jüdischer Antiquitätenhändler. Von E. Grütznar. — Gerupfte Sommerfrischler.

V nobeni hiši naj ne primanjkujejo sledeča

poskušena zdravila.

Antirrhéumon, najboljšo zdravilo proti prehlajenju, kostobolji, hromoti delavnih čutnic, bolečinam v križi in v prsih, prehladnim bolečinam v glavi in v zobeh. Steklenica 40 kr.

Piccolijeva esenca za želodec.

Ta esenca je narejena iz rož, in je zato tako priljubljena, ker je ozdravila že mnogo tiseč ljudi, kar se vidi iz pohvalnih pisem in zdravniških spisal, ki jih izdelovatelj dobiva.

To zdravilo pomaga pri boleznih v želodeci in v trebuhu, ozdravi krč in ščipanje v črevesu, prehodno in trebušno mrzlico, zaprtje, hemoroidje, zlatenico, glavobol itd., ter je najbolje zdravilo za otroke zoper gliste. Steklenica 10 kr., kdor jih več vzame dobi ceneje.

Najboljše in najplivnejše pravo norveško pomuhljevo jetrno olje proti mramorici, rhabitisi, pljučnici, kašlju itd. Steklenica 60 kr.

Pastile santoninske; izkušeno zdravilo zoper gliste, škatljica po 10 kr., 100 koščekov 60 kr. 1000 koščekov 5 gld.

Salicilne pastile proti prehlajenju najboljši pripomoček proti davici (difteritis), pljučnim, prsim in vratnim bolečinam, zoper kašelj in hripavost, škatljica 20 kr.

Prave od Nj. c. kr. Veličanstva cesarja Jožefa II. privilegirane kričistilne kroglice od lekarnar Pserhofer na Dunaji. Šatljica 21 kr., jeden zavoj s 5 škatljicami 1 gld. 50 kr.

P. n. občinstvo se svari proti ponarejanji teh kroglic.

Zeliščni prsni sirop,

priljubljen od G. Piccoli-ja, lekarja pri Angelju v Ljubljani, na Dunajski cesti. Ta iz zdravilnih zelišč izdelani sirop se rabi z najboljšim vspehom proti vsem prsim in pljučnim boleznim, zasliženju, kašlju, hripavosti, dušljivemu kašlju itd. Odraščeni naj vzamejo 3 do 4 žlice vsaki dan, otroci pa toliko žlice.

Ne zamenjati z rudečim sokom, kterega pod tem imenom prodajajo. Pravi sok mora temno rudeč biti. Steklenica 36 kr.

Salicilna ustna voda,

in salicilni zobni prah lekarja G. Piccoli-ja v Ljubljani vzdržuje dober duh v ustih in ohrani zdrave zobe, okrepča čeljusti in je najbolje sredstvo zoper kostna gnjiloba in vse zobne ustne in vratne bolezni. — Vzame se pol žlice na pol kozarca vode za izplakniti usta po jedi, ali pa nekaj kapljic na mokro zobno krtačico, za čiščenje zob in čeljusti. Steklenica salicilne ustne vode 40 kr., 1 škatljica salicilnega zobnega praha 25 kr.

Tu navedena, kakor vsa druga zdravila so zmiraj svežna za dobiti v lekarni G. Piccoli-ja pri Angelju v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila izvršujejo se s prvo pošto proti povzetju zneska. (17)